

ring af forsikrede ledige efter 2½ års ledighed, simpelt hen for at få dem ud på arbejdsmarkedet, i kontakt med arbejdspladserne, så de kan få et job.

Der sker også en forlængelse af uddannelsespuljerne. Der bliver pligt til at skaffe løntilskudspladser, og sker det ikke inden 4 uger, skal den ledige henvises til et andet aktiveringsforløb, og den myndighed, der ikke skaffer løntilskudspladsen, skal betale. Det bliver som noget nyt muligt for beskæftigelsesministeren at undtage bestemte persongrupper fra kontaktførelse.

Lovforslaget skal også medvirke til at få flere indvandrere i job. Derfor indføres en særlig løntilskudsordning for personer, der har modtaget kontanthjælp, starthjælp eller introduktionsydelse. Samtidig ændres der på aktiveringstidspunktet, så første aktivering bliver efter 6 måneders modtagelse af kontant- og starthjælp i stedet for efter 12 måneder. Der bliver tale om nye regler. For at kommunen kan få den højere refusion, 65 pct., af udgifterne til kontant- og starthjælp, skal der aktiveres i 25 timer, og samtidig skal aktivering ske til tiden.

Der skal så vidt muligt tilbydes ungdomsuddannelse til alle, og derfor vil alle unge mellem 25 og 30 år, der ikke har en uddannelse, modtage tilbud om aktivering, når de har modtaget hjælp i 5 sammenhængende uger – og det skal være virksomhedspraktik, vejledning og opkvalificering. I stedet for aktivering kan de søge ind på en ordinær uddannelse på almindelige vilkår. For dagpengemodtagere på 25-30 år bliver det sådan, at de efter 6 måneders ledighed skal have tilbud om 6 måneders ansættelse med løntilskud hos en offentlig arbejdsgiver.

Der bliver altså tale om en styrket voksen- og efteruddannelse og en forenklet og permanent jobrotationsordning. Det betyder, at offentlige og private arbejdsgivere får ret til jobrotationsydelse, når en beskæftiget, der ikke har en uddannelse, der overstiger en erhvervsuddannelse, deltager i uddannelse og der ansættes en vikar. Ansatte med højere uddannelse kan komme i betragtning, hvis uddannelsen ikke har været anvendt i 5 år.

Ud over alt det er der tiltag, der ligger uden for velfærdsreformen. Det drejer sig om bemyndigelse til at fastsætte regler om hjælp til personer, som efter at være dømt til anbringelse, behandling eller forvaring opholder sig på hospital eller anden institution. Og der bliver ændret på transportgodtgørelse for dokumenterede ud-

gifter til nødvendig transport ved udførelse af lønnet arbejde og ulønnet og frivilligt arbejde, så det ikke medfører fradrag i kontanthjælpen.

Dansk Folkeparti støtter forslaget, også fordi det er en del af velfærdsforliget.

Kl. 14.20

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen spørgsmål. Næste ordfører er hr. Lars Barfoed.

Lars Barfoed (KF):

Det at sikre den fornødne arbejdskraft i det her samfund er vel nok den største samfundsøkonomiske udfordring, vi står over for i de kommende år.

Det går jo så godt, at vi kan konstatere – og det håber jeg alle er glade for – at beskæftigelsen aldrig har været højere i dette land, end den er nu efter en årrække med en konservativ-liberal regering. Det skal man være glad for. Ledigheden er faldende, og vi har også nået det laveste niveau for ledigheden i de sidste 30 år, tror jeg. Alt det er godt, og det skal vi som sagt være glade for.

Men det har jo så den bagside, at vi kan forvente, at vi i de kommende år i stigende grad kan få problemer med at skaffe den nødvendige arbejdskraft til de ledige job og dermed i sidste ende sikre den nødvendige økonomiske vækst i vores samfund, der jo igen er forudsætningen for, at vi kan finansiere vores velfærdssamfund. Derfor er arbejdskraftudbuddet en stor politisk udfordring i de kommende år.

Det er ikke længe siden, vi så en OECD-analyse, der viste, at der rent faktisk er en risiko for, at Danmark får en relativt lav økonomisk vækst, hvis ikke vi forstår netop at imødegå den udfordring, det er at sikre, at der er nogle, der kan overtage de ledige job og dermed sikre produktion og indtjening i landets virksomheder og selvfølgelig også sikre den nødvendige offentlige service.

Omvendt er det jo også sådan, at vi kan konstatere, at der rent faktisk fortsat er kapacitet og ressourcer blandt de ledige, som vi ikke udnytter i dag. Det er jo så det, det her lovforslag gerne skulle gøre noget ved. Det er selvfølgelig først og fremmest et problem for de ledige, men det er som sagt også et problem for samfundet, at vi ikke forstår at udnytte de ressourcer, der er blandt de ledige, på den rigtige måde. Ikke mindst er der jo mange ledige ressourcer blandt gruppen af indvandrere og efterkommere af